

Ve čtvrtek 10. 11 jsme absolvovali poslední výlet v tomto měsíci. Byl to výlet podél Kunratického potoka. Ze stanice autobusu Kunratice, jsme prošli částí obce, až jsme se dostali ke Kunratickému potoku a vešli jsme zde do lesa. Les je složený především z dubů a habrů a zbytků skalních stepí.

První zastávkou v našem putování byl Mlýnský rybník. Rybník je sice obecní, nicméně majitel vilky na kopci nad ním si tu tak trochu soukromničí. Přes potok si vybudoval padací most, u rybníka lávku a zakoupil několik kusů Hus labutích, což je zvláštní druh hus, které jsou nenáročné a otužilé. Mají bílé zadečky, jinak jsou hnědé a křídla mají pruhovaná.

A když je to Mlýnský potok, je tam také mlýn, který se momentálně rekonstruuje. Nedaleko mlýna při cestě byla louka doslova posetá houbami Václavkami. Některé turistiky si je nasbírali na guláš! A když Václavky, tak také Václav IV, tedy nejen jídlo, ale i historie. Ten byl majitelem tohoto území a nedaleko si nechal postavit hrad, jehož stavba byla zahájena v roce 1411. Pobýval zde prý velmi často. Hrad zničili husité a jeho trosky jsou známé pod názvem Královský Nový Hrad. Také jsme se na naučné stezce dočetli, jaký měl Václav IV znak.

Václav IV. si dal do svého znaku ledňáčka v látkovém věníku. Na znaku z nejstarších dob byly původně ve věníku ledňáčki dva, dotýkající se jemně zobáčky v písmenu E. Znamější je pozdější podoba znaku pouze s jedním ledňáčkem. Ledňáček je symbolem věrné lásky a manželství. V egyptské mytologii ledňáček představuje harmonii. V antickém světě je součástí pověsti o Alkyoně a vyjadřuje stálost citu. Věník je prastarým symbolem lásky.

Během cesty jsme si četli tabulky na stromech, ale z těch listnatých už listů opadalo a budeme se tam muset vypravit ještě jednou na jaře, abychom ty stromy viděli oblečené. Rostou tam: Smrk ztepilý, dub letní, habr obecný, lípa srdčitá, olše lepkavá...

Do restaurace „U krále Václava“ jsme nešli ani na inzerovanou rybí polévku, ale jen jsme si tam odskočili... a pokračovali v cestě, stále po žluté značce. Brodili jsme se spadaným listím, které nádherně vonělo.

Další hospodou při cestě byla hospoda „Na tý louce zelený“, do které jsme také nezašli, ale přidal se tu k nám pes, který se s námi chtěl skamarádit, běhal pro klacek, který jsme mu házeli a málem s námi šel až do autobusu.

Ke konci cesty jsme minuli ještě Labutí rybník. Ten byl zelený jak brčál a labuť na něm plula jen jedna, ale byla tam spousta kachen. Cesta kolem rybníka byla ze strany rybníka lemována dřevěným zábradlím, takže to

budilo dojem, že jdeme přes most. Kousek od nás rostly památné jilmy. Poslední hospodou, už u silnice byla, jak jinak než hospoda „U labutě“ Od ní jsme došli na stanici autobusu, který nás zavezl k metru.

Tak jsme absolvovali další podzimní procházku a docela nás mrzí, že nám teď dva čtvrtky odpadnou, protože je státní svátek a potom zájezd.

1. 12 nás čeká mikulášská vycházka, která bude možná tajná, což znamená, že se dozvíte jen kde a v kolik, ale ne kam, ať máme také nějaké dobrodružství! Stylovému oblečení se meze nekladou.

Zdraví vás Dana H.